

419

Wet van 27 april 1994 tot wijziging van de Gemeentewet met betrekking tot de materiële belastingbepalingen

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de materiële belastingbepalingen in de Gemeentewet te wijzigen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

Indien het bij koninklijke boodschap van 12 februari 1986 ingediende voorstel van wet houdende nieuwe bepalingen met betrekking tot gemeenten (Gemeentewet)¹ tot wet wordt verheven wordt deze als volgt gewijzigd:

A. De paragrafen 1 en 2 van hoofdstuk XV worden vervangen door:

Paragraaf 1. Algemene bepalingen

Artikel 215

De raad besluit tot het invoeren, wijzigen of afschaffen van een gemeentelijke belasting door het vaststellen van een belastingverordening.

Artikel 216

Een belastingverordening vermeldt, in de daartoe leidende gevallen, de belastingplichtige, het voorwerp van de belasting, het belastbare feit, de heffingsmaatstaf, het tarief, het tijdstip van ingang van de heffing, het tijdstip van beëindiging van de heffing en hetgeen overigens voor de heffing en de invordering van belang is.

Artikel 217

1. Een besluit als bedoeld in artikel 215 is onderworpen aan de goedkeuring van Onze Minister.

2. Het besluit wordt daartoe aan gedeputeerde staten gezonden, die het binnen zes weken na de verzending, vergezeld van hun advies, aan Onze Minister doen toekomen.

3. Onze Minister beslist omtrent de goedkeuring van het besluit binnen drie maanden na de dag waarop het door hem is ontvangen.

4. Onze Minister kan zijn beslissing eenmaal voor ten hoogste drie maanden verdagen.

Artikel 217a

In afwijking van artikel 254 kan met betrekking tot een besluit als bedoeld in artikel 215 de goedkeuring voor een bepaalde tijd worden verleend.

Artikel 217b

De goedkeuring kan slechts worden onthouden wegens strijd met het recht of andere dringende redenen.

Artikel 218

1. Behalve de gemeentelijke belastingen waarvan de heffing krachtens bijzondere wetten geschiedt, worden geen andere belastingen geheven dan die bedoeld in de tweede en derde paragraaf van dit hoofdstuk.

2. Behoudens het bepaalde in bijzondere wetten en in de tweede en derde paragraaf van dit hoofdstuk kunnen de gemeentelijke belastingen worden geheven naar in de belastingverordening te bepalen heffingsmaatstaven, met dien verstande dat het bedrag van een gemeentelijke belasting niet afhankelijk mag worden gesteld van het inkomen, de winst of het vermogen.

Paragraaf 2. Bijzondere bepalingen omtrent de onroerend-goedbelastingen

Artikel 219

Ter zake van binnen de gemeente gelegen onroerend goed kunnen onder de naam onroerend-goedbelastingen worden geheven:

a. een belasting van degenen die bij het begin van het kalenderjaar onroerend goed, al dan niet krachtens een zakelijk of persoonlijk recht, gebruiken;

b. een belasting van degenen die bij het begin van het kalenderjaar van onroerend goed het genot hebben krachtens een zakelijk recht.

Artikel 219a

Met betrekking tot de onroerend-goedbelastingen wordt als één onroerend goed aangemerkt:

1°. een gebouwd eigendom;

2°. een ongebouwd eigendom;

3°. een gedeelte van een onder 1° of 2° bedoeld eigendom dat blijkens zijn indeling is bestemd om als een afzonderlijk geheel te worden gebruikt;

4. een samenstel van twee of meer van de onder 1° of 2° bedoelde eigendommen of onder 3° bedoelde gedeelten daarvan die bij dezelfde belastingplichtige in gebruik zijn en die, naar de omstandigheden beoordeeld, bij elkaar behoren;

5°. het binnen de gemeente gelegen deel van een onder 1° of 2°

bedoeld eigendom, van een onder 3^o bedoeld gedeelte daarvan of van een onder 4^o bedoeld samenstel.

Artikel 219b

1. Voor de toepassing van artikel 219, onderdeel a, wordt:
 - a. gebruik door de leden van een huishouden aangemerkt als gebruik door een door het college van burgemeester en wethouders aan te wijzen lid van dat huishouden;
 - b. gebruik door degene aan wie een deel van een onroerend goed in gebruik is gegeven, aangemerkt als gebruik door degene die dat deel in gebruik heeft gegeven; degene die het deel in gebruik heeft gegeven is bevoegd de belasting als zodanig te verhalen op degene aan wie dat deel in gebruik is gegeven;
 - c. het ter beschikking stellen van een onroerend goed voor volgtijdig gebruik aangemerkt als gebruik door degene die dat onroerende goed ter beschikking heeft gesteld; degene die het onroerend goed ter beschikking heeft gesteld is bevoegd de belasting als zodanig te verhalen op degene aan wie dat goed ter beschikking is gesteld.
2. Voor de toepassing van artikel 219, onderdeel b, wordt als genothebbende krachtens een zakelijk recht aangemerkt degene die bij het begin van het kalenderjaar als zodanig bij het kadaster bekend staat, tenzij blijkt dat hij op dat tijdstip geen genothebbende krachtens een zakelijk recht is.

Artikel 220

1. De heffingsmaatstaf voor de onroerend-goedbelastingen is de waarde die in het economische verkeer aan het onroerende goed kan worden toegekend. De waarde in het economische verkeer wordt bepaald op de waarde die aan het onroerende goed dient te worden toegekend, indien de volle en onbezwaarde eigendom daarvan zou kunnen worden overgedragen en de verkrijger het goed in de staat waarin het zich bevindt, onmiddellijk en in volle omvang in gebruik zou kunnen nemen.
2. De heffingsmaatstaf van een onroerend goed, voorzover dat niet tot woning dient, wordt bepaald op de vervangingswaarde indien dit leidt tot een hogere waarde dan ingevolge het eerste lid. Bij de berekening van de vervangingswaarde wordt rekening gehouden met:
 - a. de aard en de bestemming van dat goed;
 - b. de sedert de stichting van dat goed opgetreden technische en functionele veroudering waarbij de invloed van latere wijzigingen in aanmerking wordt genomen.
3. Met betrekking tot een gebouwd eigendom dat tot woning dient en deel uitmaakt van een op de voet van de Natuurschoonwet 1928 (Stb. 1989, 252) aangewezen landgoed, wordt in afwijking in zoverre van het eerste lid, de heffingsmaatstaf bepaald met inachtneming van een vooronderstelde verplichting om dat goed gedurende een tijdvak van 25 jaren als zodanig in stand te houden en geen opgaand hout te vellen anders dan volgens de regels van normaal bosbeheer noodzakelijk of gebruikelijk is.
4. Met betrekking tot een onroerend goed als bedoeld in artikel 219a, aanhef en 5^o, wordt de heffingsmaatstaf bepaald op een evenredig deel van de waarde die dient te worden toegekend aan het gehele onroerende goed, bedoeld in artikel 219a, 5^o.

Artikel 220a

1. In afwijking van artikel 220 wordt bij het bepalen van de heffingsmaatstaf buiten aanmerking gelaten de waarde van:

- a. ten behoeve van de land- of bosbouw bedrijfsmatig geëxploiteerde cultuurgrond;
- b. gebouwde eigendommen, voor zover de ondergrond daarvan bestaat uit de in onderdeel a bedoelde cultuurgrond;
- c. onroerende goederen die in hoofdzaak zijn bestemd voor de openbare eredienst of voor het houden van openbare bezinningssamenkomsten van levensbeschouwelijke aard, een en ander met uitzondering van delen van zodanige onroerende goederen die dienen als woning;
- d. één of meer onroerende goederen die deel uitmaken van een op de voet van de Natuurschoonwet 1928 aangewezen landgoed met uitzondering van de daarop voorkomende gebouwde eigendommen;
- e. natuurterreinen, waaronder mede worden verstaan duinen, heidevelden, zandverstuivingen, moerassen en plassen, die door rechtspersonen met volledige rechtsbevoegdheid welke zich uitsluitend of nagenoeg uitsluitend het behoud van natuurschoon ten doel stellen, beheerd worden;
- f. openbare land- en waterwegen en banen voor openbaar vervoer per rail, een en ander met inbegrip van kunstwerken;
- g. waterverdedigings- en waterbeheersingswerken die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, met uitzondering van de delen van zodanige werken die dienen als woning;
- h. werken die zijn bestemd voor de zuivering van riool- en ander afvalwater en die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, met uitzondering van de delen van zodanige werken die dienen als woning.

2. Voorts wordt buiten aanmerking gelaten de waarde van werktuigen welke verwijderbaar zijn met behoud van hun waarde als zodanig en niet een gebouwde eigendom of een bestanddeel van een gebouwde eigendom zijn, met dien verstande dat ten hoogste 25 percent in mindering wordt gebracht op de in artikel 220 bedoelde waarde van het onroerende goed met inbegrip van de hier bedoelde werktuigen.

3. Voor de toepassing van het tweede lid worden onder werktuigen niet begrepen het werktuig of samenstel van werktuigen met een inhoud van meer dan 20 kubieke meter alsmede leidingen, kabels en buizen.

4. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdelen a en b, wordt het begrip landbouw opgevat als in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, van de Pachtwet (Stb. 1958, 37).

Artikel 220b

De heffingsmaatstaf wordt vastgesteld naar de toestand bij het begin van het kalenderjaar dan wel naar de toestand op een bij de belastingverordening te bepalen ten hoogste vijf jaren eerder vallend tijdstip, met dien verstande dat een aldus vastgestelde heffingsmaatstaf wordt toegepast voor ten hoogste vijf achtereenvolgende jaren.

Artikel 220c

Het tarief van de belasting is voor elke volle f 5 000 van de heffingsmaatstaf gelijk.

Artikel 220d

Het tarief van de in artikel 219, onderdeel b, bedoelde belasting gaat niet uit boven 125 percent van het tarief van de in artikel 219, onderdeel a, bedoelde belasting.

Artikel 221

1. De onroerend-goedbelastingen worden bij wege van aanslag geheven.

2. In de belastingverordening kan worden bepaald dat geen aanslag wordt vastgesteld indien de heffingsmaatstaf blijft beneden f 25 000 dan wel een in de belastingverordening te bepalen lager bedrag.

3. Het bedrag aan belasting wordt per belastingaanslag naar beneden afgerond op gehele guldens. Belastingaanslagen die een door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Financiën te bepalen bedrag niet te boven gaan, worden niet opgelegd. Voor de toepassing van de tweede volzin wordt het totaal van op één aanslagbiljet verenigde belastingaanslagen aangemerkt als één belastingaanslag.

B. Onder vernummering van «paragraaf 3» tot paragraaf 4, wordt ingevoegd:

Paragraaf 3. Bijzondere bepalingen omtrent de andere belastingen dan de onroerend-goedbelastingen

Artikel 221a

1. Ter zake van binnen de gemeente gelegen woon- en bedrijfsruimten, welke duurzaam aan een plaats gebonden en dienen tot permanente bewoning of permanent gebruik, doch niet onroerend zijn, kunnen twee belastingen worden geheven, te weten:

a. een belasting van degenen die bij het begin van het kalenderjaar de ruimten, al dan niet krachtens een zakelijk of persoonlijk recht, gebruiken;

b. een belasting van degenen, die bij het begin van het kalenderjaar van de ruimten het genot hebben krachtens een zakelijk recht.

2. Bij de toepassing van het bepaalde in het eerste lid zijn de artikelen 219b tot en met 221 van overeenkomstige toepassing.

3. Het tarief van de in het eerste lid genoemde belastingen is gelijk aan het binnen de gemeente geldende tarief voor de in artikel 219 genoemde belastingen.

Artikel 222

1. Ter zake van het in een bepaald gedeelte van de gemeente gelegen onroerend goed dat gebaat is door voorzieningen die tot stand worden of zijn gebracht door of met medewerking van het gemeentebestuur, kan van degenen die van dat onroerend goed het genot hebben krachtens een zakelijk recht, een baatbelasting worden geheven, waarbij de aan de voorzieningen verbonden lasten geheel of gedeeltelijk worden omgeslagen. Indien de aan de voorzieningen verbonden lasten ter zake van een onroerend goed krachtens overeenkomst zijn of worden voldaan, wordt de baatbelasting ter zake van dat onroerende goed niet geheven.

2. Voordat met het treffen van de voorzieningen wordt aangevangen, wordt door de raad besloten in welke mate de aan die voorzieningen verbonden lasten door middel van een baatbelasting zullen worden verhaald. Een besluit als bedoeld in de eerste volzin bevat een aanduiding van het gebied waarbinnen het gebate onroerend goed is

gelegen. Het besluit wordt bekend gemaakt overeenkomstig artikel 139, tweede lid.

3. Of een onroerend goed is gebaat wordt beoordeeld naar de toestand op een in de belastingverordening te bepalen tijdstip, dat is gelegen uiterlijk een jaar nadat de voorzieningen geheel zijn voltooid.

4. Tot invoering van de belasting wordt besloten uiterlijk twee jaren nadat de voorzieningen geheel zijn voltooid.

5. De belasting wordt ineens geheven, met dien verstande dat de belasting op verzoek van de belastingplichtige in de vorm van een jaarlijkse belasting wordt geheven gedurende ten hoogste dertig jaren, een en ander volgens in de verordening vast te stellen regelen.

Artikel 223

1. Er kan een forensenbelasting worden geheven van de natuurlijke personen, die, zonder in de gemeente hoofdverblijf te hebben, er gedurende het belastingjaar meer dan negentig malen nachtverblijf houden, anders dan als verpleegde of verzorgde in een inrichting tot verpleging of verzorging van zieken, van gebrekkigen, van hulpbehoevenden of bejaarden, of er op meer dan negentig dagen van dat jaar voor zich of hun gezin een gemeubileerde woning beschikbaar houden.

2. Degene die ter tijdelijke waarneming van een openbare betrekking of ter bijwoning van de vergaderingen van een algemeen vertegenwoordigend orgaan, waarvan hij het lidmaatschap bekleedt, dan wel ingevolge last of bevel van de overheid, buiten de gemeente van zijn hoofdverblijf vertoeft, is op die grond niet belastingplichtig.

3. Of iemand in de gemeente hoofdverblijf heeft, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

Artikel 224

1. Ter zake van het houden van verblijf binnen de gemeente door personen die niet in het persoonsregister van de gemeente zijn opgenomen, kan een toeristenbelasting worden geheven.

2. Voor zover de belasting wordt geheven van degene die gelegenheid tot verblijf biedt, is deze bevoegd de belasting als zodanig te verhalen op degene ter zake van wiens verblijf de belasting verschuldigd wordt.

Artikel 225

1. Ter zake van het houden van een hond kan van de houder een hondenbelasting worden geheven.

2. De belasting wordt geheven naar het aantal honden dat wordt gehouden.

3. Voor de toepassing van het eerste lid wordt het houden van een hond door een lid van een huishouden aangemerkt als het houden van een hond door een door het college van burgemeester en wethouders aan te wijzen lid van dat huishouden.

Artikel 225a

Ter zake van openbare aankondigingen zichtbaar vanaf de openbare weg kan een reclamebelasting worden geheven.

Artikel 225b

Ter zake van het hebben van voorwerpen onder, op of boven gemeentegrond of -water, voor de openbare dienst bestemd, kan een precario-belasting worden geheven.

Artikel 226

1. Rechten kunnen worden geheven ter zake van:

a. het gebruik overeenkomstig de bestemming van voor de openbare dienst bestemde gemeentebezittingen of van voor de openbare dienst bestemde werken of inrichtingen die bij de gemeente in beheer of in onderhoud zijn;

b. het genot van door of vanwege het gemeentebestuur verstrekte diensten;

c. het geven van gemakkelikheden waarbij gebruik wordt gemaakt van door of met medewerking van het gemeentebestuur tot stand gebrachte of in stand gehouden voorzieningen of waarbij een bijzondere voorziening in de vorm van toezicht of anderszins van de zijde van het gemeentebestuur getroffen wordt.

2. Voor de toepassing van deze paragraaf en de eerste en vierde paragraaf van dit hoofdstuk worden de in het eerste lid bedoelde rechten aangemerkt als gemeentelijke belastingen.

Artikel 227

De rechten, bedoeld in artikel 226, eerste lid, onderdelen a en b, kunnen worden geheven door de gemeente die het gebruik van de bezittingen, werken of inrichtingen toestaat of de diensten verleent, ongeacht of het belastbare feit zich binnen of buiten het grondgebied van de gemeente voordoet.

Artikel 227a

1. Belastingverordeningen betreffende de rechten, bedoeld in artikel 226, eerste lid, onderdelen a en b, worden niet goedgekeurd, indien de geraamde baten van die rechten uitgaan boven de geraamde gemeentelijke lasten ter zake.

2. Onder de in het eerste lid bedoelde lasten worden mede verstaan bijdragen aan reserves voor noodzakelijke vervanging van de desbetreffende voorziening.

Artikel 227b

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen inzake de belastingen, bedoeld in de tweede en derde paragraaf van dit hoofdstuk, nadere regels worden gegeven.

ARTIKEL II

Aan de gemeenten die op de dag voorafgaande aan de inwerking-treding van deze wet over het belastingjaar waarin die dag valt belastingen ter zake van onroerend goed als bedoeld in artikel 219 van de Gemeentewet zoals dit luidde voor de inwerking-treding van deze wet, heffen naar de grondslag oppervlakte, wordt volgens bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels een bijdrage verstrekt ter tegemoetkoming in de kosten die zijn gemoeid met de overgang naar de grondslag waarde in het economisch verkeer.

Zie voor de behandeling in de
Staten-Generaal:
Kamerstukken II 1989/90, 1990/91,
1991/92, 21 591
Handelingen II 1991/92, blz. 788-826;
988-989
Kamerstukken I 1991/92, 21 591 (82, 82a,
82b, 82c, 82d); 1992/93, 21 591 (68, 68a,
68b, 68c)
Handelingen I 1993/94, blz. 1614

¹ Stb. 1993, 611, laatstelijk gewijzigd bij de
wet van 19 mei 1994, Stb. 389

ARTIKEL III

Deze wet treedt in werking op een bij of krachtens de wet te bepalen
tijdstip.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en
dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks
aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 27 april 1994

Beatrix

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
D. I. J. W. de Graaff-Nauta

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort

Uitgegeven de *drieëntwintigste* juni 1994

De Minister van Justitie,
A. Kosto